

DZIENNIK URZĘDOWY

TREŚĆ:

CZĘŚĆ I — ZARZĄDZENIA:

1. UMOWY NAJMU LOKALI I AKTY KUPNA NIERUCHOMOŚCI.
2. ZASADY WSPÓLDZIAŁANIA RADCÓW HANDLOWYCH Z KIEROWNIKAMI URZĘDÓW ZAGRANICZNYCH R. P.
3. SPĘDZANIE URLOPÓW WYPOCZYNKOWYCH PRACOWNIKÓW URZĘDÓW ZAGRANICZNYCH.

CZĘŚĆ II — KOMUNIKATY:

4. POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WPROWADZENIE W POSIADANIE MAJĄTKÓW OPUSZCZONYCH I PONIEMIECKICH.
 5. REJESTRACJA PRETENSJI PRAWNO-PRYWATNYCH WOBEC NIEMIEC.
 6. PRZEPISY CELNE, DOTYCZĄCE PRZYWOZU I WYWOZU TOWARÓW, ORAZ ODPRAWY MIENIA REPATRIANTÓW, OSÓB PRZESIEDLAJĄCYCH SIĘ WYPRAW ŚLUBNYCH I DARÓW.
 7. PRZYWÓZ Druków z zagranicy.
 8. W SPRAWIE SUM, JAKIE WOLNO WWOZIĆ Z ZAGRANICY W RUCHU PODRÓŻNYCH I REPATRIANTÓW.
 9. W SPRAWIE PRZYWOZU Z ZAGRANICY ZŁOTA.
 10. ZAKAZ DYSPONOWANIA ZA GRANICĄ GOTÓWKĄ, UZYSKANĄ ZE SPADKÓW.
 11. OFICJALNY KURS WALUT I DEWIZ.
 12. ZMIANY W SIECI URZĘDÓW ZAGRANICZNYCH R. P.
 13. ADRESY URZĘDÓW ZAGRANICZNYCH R. P.
 14. ZMIANY PERSONALNE.
 15. ODZNACZENIA.
-
-

CZĘŚĆ I.

ZARZĄDZENIA

BUDŻET I RACHUNKOWOŚĆ

1.

Umowy najmu lokali i akty kupna nieruchomości.

DDA 01/22/46 z dn. 28 września 1946 r.

1. Zarządzam ściśle stosowanie przepisów w sprawie wynajmowania lokali urzędowych, ogłoszonych w Dzienniku Urzędowym M. S. Z. Nr 8 z roku 1936 (Zbiór Przepisów M. S. Z. X-1/1). Tekst w załączeniu. Specjalnie skrupulatnie winien być wykonany p. 2 wymienionych przepisów.
2. Kierownicy wszystkich urzędów podległych M. S. Z. mieszczących się w lokalach wynajętych, obowiązani są przesłać w terminie jak najkrótszym do Departamentu Ogólno-Administracyjnego M. S. Z. uwierzytelniony odpis obecnie obowiązującej umowy najmu lokali urzędowych z tłumaczeniem na język polski, dołączając szczegółowy plan lokalu z wymiarami poszczególnych pomieszczeń, plan sytuacyjny budynku i wykaz rozmieszczenia biur i mieszkania reprezentacyjnego.
3. O ile w okręgu urzędu znajduje się, względnie o ile urząd mieści się w nieruchomościach stanowiących własność Skarbu Państwa Polskiego, kierownik winien przesłać do Departamentu Ogólno-Administracyjnego uwierzytelnione odpisy aktów kupna, darowizny lub inne dowody własności tych nieruchomości z dołączeniem planów i wykazu, wymienionych pod p. 2.
4. Dozór nad wykonaniem niniejszego poruczenia Dyrektorowi Departamentu Ogólno-Administracyjnego.
5. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 października 1946 r.

1 załącznik: tekst.

WYNAJMOWANIE LOKALI URZĘDOWYCH

(Dziennik Urzędowy M.S.Z. z dn. 1 lipca 1936 r. Nr 8)

Postanowienia ogólne

1. (1) Lokalem urzędowym w rozumieniu niniejszego zarządzenia są wszelkie pomieszczenia urzędów podległych M.S.Z. oraz mieszkania reprezentacyjne kierowników tych urzędów, opłacane z budżetu M.S.Z.
- (2) Zarządzenie niniejsze nie dotyczy lokali reprezentacyjnych użytkowanych na zasadzie umów najmu, zawieranych przez kierowników urzędów podległych, którzy otrzymują ryczałt na mieszkanie.
2. Przedłużenie dotychczasowej względnie zawarcie nowej umowy o najem lokalu urzędowego może nastąpić jedynie po uzyskaniu zgody Ministerstwa.
3. Przy wynajmowaniu lokali urzędowych, kierownicy urzędów podległych obowiązani są kierować się szczególnie troskliwością o dobro Skarbu Państwa.

Przedłużenie umowy najmu.

4. W razie konieczności przedłużenia umowy o najem z powodu upływu terminu, kierownicy urzędów podległych obowiązani są przedstawić odpowiednie wnioski Ministerstwu: w krajach europejskich na 2 miesiące, w krajach pozaeuropejskich co najmniej na 3 miesiące przed terminem wypowiedzenia wskazanych w umowie najmu.

Wynajęcie nowego lokalu urzędowego.

5. Kierownicy urzędów podległych obowiązani są podjąć starania o wyszukanie nowego lokalu urzędowego oraz przedstawić odpowiedni wniosek Ministerstwu:
 - a) w razie konieczności zmiany lokalu urzędowego, wywołanej niemożliwością przedłużenia dotychczasowej umowy najmu;
 - b) jeżeli zmiana dotychczasowego lokalu jest celowa
6. Wniosek o zmianę lokalu urzędowego powinien podawać:
 - a) uzasadnienie potrzeby zmiany lokalu;
 - b) szczegółowy plan nowego lokalu z dokładnymi wymiarami oraz plan sytuacyjny budynku;

- c) projekt rozmieszczenia biur i mieszkania reprezentacyjnego;
- d) wysokość czynszu w nowym lokalu;
- e) plan i kosztorysy koniecznych adaptacji;
- f) wzrost względnie zmniejszenie stałych wydatków na utrzymanie nowego lokalu (opał, światło, woda, służba, konserwacja itd);
- g) czy wydatki związane ze zmianą lokalu znajdują pokrycie w dotychczasowym budżecie urzędu, względnie, jakie podwyżki będzie on wymagał;
- h) kosztorys przeprowadzki;
- i) ewentualne koszty pośrednictwa związane z wynajęciem nowego lokalu;
- j) koszty ewentualnego odnowienia dotychczasowego lokalu względnie doprowadzenie go do stanu w jakim był w chwili wynajęcia;
- k) czy powstanie konieczność opłacania w całości lub w części komornego za obydwa lokale i przez jak długi okres czasu oraz ile wyniosą dodatkowe wydatki z tego powodu

Umowy.

- 7. (1) Po zatwierdzeniu wniosku przez Ministerstwo kierownik urzędu obowiązany jest przedstawić projekt umowy najmu wraz z tłumaczeniem na język polski.
- (2) Umowy o najem lokali mogą być zawierane dopiero po zatwierdzeniu projektu umowy przez Ministerstwo.
- 8. (1) Umowy należy zawierać w formie pisemnej w imieniu Skarbu Państwa.
- (2) W umowach powinna być umieszczona t. zw. „Klauzula dyplomatyczna” następującej treści: „w razie gdyby urząd zagraniczny (Ambasada, Poselstwo, Konsulat) został z jakiegokolwiek

powodów zwinięty, kierownikowi urzędu przysługuje prawo rozwiązania umowy z trzymiesięcznym okresem wypowiedzenia”.

- (3) Poza tym umowy powinny zawierać klauzulę następującej treści: „obie umawiające się strony są zgodne, iż dla wszystkich sporów, któreby mogły wynikać z niniejszej umowy, prawem właściwym będzie wyłącznie prawo polskie, obowiązujące w Warszawie i sądem właściwym będzie wyłącznie rzeczowo właściwy sąd w Warszawie”. Jeżeliby właściciele odnajmowanych nieruchomości względnie lokali odmówili wyrażenia zgody na postanowienie, określające właściwość prawa i sądów polskich, należy postanowienie to pominąć, w żadnym jednak przypadku nie wolno uznać jurysdykcji sądów państwa urzędowania w tych sporach.
- 9. (1) W umowie należy wyraźnie zastrzec, że normalne użycie wynajętego lokalu względnie inwentarza jest rozumiane w ten sposób, iż uwzględnia się wyższe niż normalnie zużycie, spowodowane używaniem wynajętego lokalu dla celów biurowych i reprezentacyjnych.
- (2) Przy wynajmowaniu lokali umeblowanych należy dołączyć do umowy dokładny spis i opis wynajętego inwentarza ze wskazaniem jego stanu.
- 10. Oryginał umowy z 2 odpisami wraz z dosłownym tłumaczeniem na język polski po uprzednim sporządzeniu notarialnie uwierzytelnionego odpisu do akt urzędu podległego, należy przesać Ministerstwu.

Przepisy końcowe.

- 11. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym M. S. Z.

ORGANIZACJA M. S. Z.

2.

Nr K. I. 30 z dnia 31 grudnia 1946 r.

Zasady współdziałania radców handlowych z kierownikami urzędów zagranicznych R. P.

- 1. Pod mianem radców handlowych rozumie się również samodzielnych attachés handlowych, jako też samodzielnych morskich attachés handlowych. W krajach, gdzie jest radca handlowy, attachés wchodzi w skład biura radcy.
- 2. Radcowie handlowi podlegają pod względem fachowym, budżetowym i osobowym Ministerstwu Żeglugi i Handlu Zagranicznego, a pod względem służbowym — kierownikowi urzędu dyplomatycznego.
- 3. Radcowie handlowi obowiązani są informować ściśle o swej działalności specjalnej kierowników urzędów dyplomatycznych, a w szczególności przedstawiać im do wiadomości otrzymane instrukcje i wysyłane raporty.
- 4. Interwencje i wystąpienia o charakterze zasadniczym radcy handlowego na terenie kraju urzędowania powinny być uzgadniane z kierownikiem urzędu dyplomatycznego. W sprawach indywidualnych mniejszej wagi wskazane jest korzystanie z drogi konsularnej; szczególnie gdy wystąpienie lub interwencja ma nastąpić przed władzami niższej instancji.
- 5. Radca handlowy, będący na terenie kraju urzędowania wykładnikiem polityki gospodarczej i morskiej państwa, powinien ściśle współpracować z konsulami R. P., w szczególności nad obroną gospodarczych interesów Polski.
- 6. W zakresie czynności o charakterze gospodarczym lub dotyczących spraw żeglugi portów, konsulowie wykonują, z wiedzą szefa placówki dyplomatycznej, polecenia radców handlowych.
- 7. W sprawach morskich konsul występuje, zgodnie z przepisami i zwyczajami międzynarodowymi. W wystąpieniach o charakterze zasadniczym powinien uzgodnić swe stanowisko z radcą handlowym.
- 8. W wypadku nieobsadzenia stanowiska radcy handlowego w danym kraju Minister Żeglugi i Handlu Zagranicznego będzie przysyłał swoje instrukcje bądź przez

Ministerstwo Spraw Zagranicznych, bądź bezpośrednio (wtedy M. S. Z otrzymuje odpisy do wiadomości).

9. Niniejsza instrukcja tymczasowa zostanie zastąpiona instrukcją szczegółową po próbnym okresie, w którym zaintereso-

wani powinni nadsyłać swoje uwagi pod adresem właściwych ministrów, ponadto odpisy do Ministerstwa Spraw Zagranicznych — Biuro Konsularne i do Ministerstwa Żeglugi i Handlu Zagranicznego.

3.

Spędzanie urlopów pracowników urzędów zagranicznych.

B. Pers. 012/9/46 z dn. 17 października 1946 r.

W związku z zarządzeniem Ministerstwa Spraw Zagranicznych w sprawie urlopów wypoczynkowych, zawartym w Dzienniku Urzędowym M. S. Z. Nr 14, poz. 103, r. 1932, zarządzam, że urzędnicy placówek zagranicznych mogą spędzać urlopy wyłącznie w Polsce lub w kraju urzędowania.

Koszty podróży związane z przyjazdem do kraju, celem spędzenia urlopu, obciążają wyłącznie pracownika, przy czym wyjaśnia się, że czas spędzony w podróży do Polski i z powrotem nie wlicza się do 4-ro tygodniowego okresu urlopowego.

Minister

Warszawa, dnia 31 stycznia 1947 r.

(—) Wincenty Rzymowski

CZĘŚĆ II.

KOMUNIKATY

4.

Postępowanie w sprawach o wprowadzenie w posiadanie majątków opuszczonych i poniemieckich.

KI 3155 z dn. 23 stycznia 1947 r.

Wobec zwracania się do Głównego Urzędu Likwidacyjnego obywateli polskich, zamieszkałych za granicą, z wnioskami o „zastrzeżenie”, wzgl. „zabezpieczenie” ich praw majątkowych w Polsce, Ministerstwo Spraw Zagranicznych podaje do wiadomości, co następuje:

1. Wnioski o „zastrzeżenie” wzgl. „zabezpieczenie” nie są znane w obowiązującym ustawodawstwie i nie wywołują żadnych skutków prawnych.

2. (a) Na podstawie dekretu z dn. 8 marca 1946 r. o majątkach opuszczonych i poniemieckich (Dz. U. R. P. Nr 13 z 1946 r., poz. 87) osoby uprawnione mają możliwość domagania się przywrócenia posiadania w trybie postępowania administracyjnego oraz w drodze sądowej. Wnioski o przywrócenie posiadania składać można do dnia 31 grudnia 1947 r.

Zwraca się przy tym uwagę, że określenie osób narodowości polskiej, będących obywatelami Rzeszy Niemieckiej i b. Wolnego Miasta Gdańska, o którym mowa w art. 2 ust. 1 b) dekretu o majątkach opuszczonych, znajduje się w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 21 maja 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 28, poz. 182).

(b) Za osobę, która w związku z wojną rozpoczętą 1 września 1939 r. utraciła posiadanie w sensie art. 15 ust. 1 cytowanego dekretu należy rozumieć nie tylko właściciela, ale każdego, kto ma prawo używania i użytkowania, jak dzierżawca, dożywotnik, powiernik itp.

3. (a) Przywrócenie posiadania w trybie postępowania administracyjnego (art. 19 cytowanego dekretu) może nastąpić tylko w przypadkach niewątpliwych tj. gdy posiadania domaga się przedwojenny posiadacz (art. 15 (1) a) nie jego najbliżsi krewni (art. 16 (1) i) gdy ani obecny dzierżyciel, ani organ władzy sprawujący dzierżenie, czy posiadający majątek nie zgłaszają zastrzeżeń.

(b) W razie jakichkolwiek wątpliwości przy-

wrócenia posiadania dochodzi się w drodze sądowej (art. 20 dekretu).

(c) Nieuwzględnienie wniosku wniesionego w trybie art. 19 nie stoi na przeszkodzie osobie uprawnionej do wszczęcia sprawy na drodze sądowej. W razie oddalenia wniosku na drodze sądowej stronie nie przysługuje droga postępowania administracyjnego.

Równoczesne prowadzenie sprawy w trybie art. 19 i 20 jest niedopuszczalne. W razie wystąpienia z wnioskiem w trybie obu artykułów postępowanie w trybie art. 19 ulega umorzeniu.

4. (a) Wnioski z art. 19 skierowuje się bezpośrednio do miejscowo właściwych Okręgowych Urzędów Likwidacyjnych, znajdujących się w miejscowościach, będących siedzibami odpowiednich Urzędów Wojewódzkich.

(b) Wnioski z art. 20 skierowuje się bezpośrednio do Sądów Grodzkich miejsca, w którym znajduje się majątek opuszczony.

(c) Wnioski o wprowadzenie w posiadanie obywatele polscy, przebywający za granicą, mogą składać przez właściwe urzędy konsularne R. P. przy czym urząd konsularny dokona zidentyfikowania osoby, składającej wniosek i poświadczenia podpisu.

(d) Urzędy konsularne kopie swych pism, którymi skierowują wnioski petentów do Okręgowych Urzędów Likwidacyjnych lub Sądów Grodzkich prześlą do Rachuby M. S. Z., z podaniem pobranych opłat na rzecz tychże urzędów.

5. Wnioski petentów winny zawierać wyczerpujące dane, dotyczące obiektów, a więc dokładny adres, nazwę przedsiębiorstwa lub nieruchomości, numer hipoteczny, legitymację spadkową itp.

6. W wypadkach wszczęcia sprawy na drodze sądowej należy zalecać stronom, aby korzystały z zastępstwa adwokackiego. Urząd konsularny podaje w takich wypadkach zainte-

resowanym posiadany spis adwokatów w Polsce, wstrzymując się od indywidualnego polecenia adwokatów.

7. Od podań należy pobierać następujące opłaty:

- a) za podanie do Okręgowego Urzędu Likwidacyjnego tytułem opłaty manipulacyjnej, należnej O. U. L. zł 100.—
- b) za poświadczenie podpisu na wniosku (vide pkt. 4 (c) według poz. 33 b T. O. K. zł 120.—
- c) za skierowanie podania do urzędu krajowego według poz. 1 T. O. K. (uwaga 6) zł 60.—, za każdy załącznik do podania zł 12.—.

Opłatę manipulacyjną (pkt. 7a) urząd konsularny zaksięguje na rk. Sum. Pozabudżetowych a Centrala M. S. Z. wypłaci według oficjalnego kursu właściwemu urzędowi w kraju

stosownie do pisma urzędu konsularnego (vide pkt. 4 (d)).

8 Zarządzenie niniejsze dotyczy zgłaszania wniosków przez obywateli polskich i obywateli Rzeszy Niemieckiej i b. W. M. Gdańska narodowości polskiej. Obywateli obcych państw, które nie były w wojnie z Polską, poinformują urzędy konsularne R. P. o stanie prawnym, zaznaczając, że są uprawnieni do dochodzenia posiadania w trybie przedstawionym w tym zarządzeniu lecz zgłoszenia powinni skierować przez urzędy konsularne swego państwa.

9. Zaznacza się, że postanowienia cytowanego pow. dekretu o majątkach opuszczonych i ponemieckich nie dotyczą nieruchomości ziemskich, które zostały przeznaczone na cele reformy rolnej (Dz. U. R. P. Nr 4/45, poz. 17) oraz przedsiębiorstw podlegających przejściu na własność Państwa (Dz. U. R. P. Nr 3/46, poz. 17).

5.

Rejestracja pretensji prywatno-prawnych wobec Niemiec.

Kl. 793/58 z dnia 3 stycznia 1947 r.

1) Jako uzupełnienie rejestracji szkód wojennych, poniesionych przez obywateli polskich, Biuro Odszkodowań Wojennych w porozumieniu z Ministerstwem Spraw Zagranicznych i Biurem Rewindykacji i Odszkodowań Wojennych, zarządziło rejestrację pretensji prywatno-prawnych obywateli polskich w stosunku do niemieckich osób fizycznych i prawnych oraz władz b. Rzeszy Niemieckiej. Rejestracji pretensji obywateli polskich za granicą dokonują urzędy konsularne R. P.

2) Formularze rejestracyjne powinny być wypełnione na miejscu w urzędzie, a petent winien mieć przygotowane odpisy dowodów do załączenia. Niewskazane jest wydawanie formularzy bez ograniczeń osobom zgłaszającym się. Osobom, zasługującym na zaufanie, względnie organizacjom, można wydawać formularze za pokwitowaniem, zawierającym adres, przy czym należy udzielić krótkiego terminu celem złożenia wniosku.

3) Przyjęte wnioski należy spisywać w osobnym wykazie oznaczonym symbolem R. P., który obejmie następujące rubryki:

L p.	Imię i nazwisko (firma) zgłaszającego	Ilość załączników	Uwagi
------	---------------------------------------	-------------------	-------

4) Ogólne wskazówki, dotyczące wypełniania wniosków, są wydrukowane na ostatniej stronie formularzy.

Zgłoszenie już poprzednio pretensji nie stanowi przeszkody do zgłoszenia ich w ramach bieżącej rejestracji.

Należy informować zainteresowanych, że obecna rejestracja raczej wzmacnia podstawy realizacji ich roszczeń, gdyż pretensje prywatno-prawne, traktowane na płaszczyźnie odszkodowań musiałyby w realizacji otrzymać kolejność dalszą np. za inwalidztwem cywilnym i zniszczeniem warsztatu pracy.

5) Prawo zgłoszenia pretensji mają nie tylko osoby fizyczne, lecz również osoby prawne. Formularz przewiduje możliwość zgłoszenia pretensji przez następcę prawnego, tj. spadkobiercę lub osobę reprezentującą prawa nieistniejącej firmy z tytułu przejęcia. Następstwo prawne winno być udowodnione załączonym odpisem dokumentu.

Mając na uwadze całkowite wyniszczenie licznych ośrodków życia gospodarczego i całych warstw ludności, obok normalnego zastępstwa prawnego (na mocy pełnomocnictwa), dopuszcza się zastępstwo faktyczne na zasadzie posiadania dokumentów, z których wynika istnienie pretensji czy wierzytelności. Jeżeli zachodzi wypadek zastępstwa faktycznego, należy zakreślić w formularzu słowo „prawnego”, co zwalnia od załączenia do wniosku pełnomocnictwa.

6) Odpisy dowodów mogą być poświadczone przez urzędnika przyjmującego zgłoszenia, co nie wyklucza składania odpisów prawidłowo uwierzytelnionych przez inne władze i urzędy. Oświadczenia petentów, składane jako dowody zastępcze dla udowodnienia pretensji wyszczególnionych w pp. 6 i 7 formularza, winny być dołączone w oryginale. Wszystkie dowody win-

ny być dołączone do wniosku w sposób trwały przez doklejenie lub zszywanie.

7) Sumy roszczeń mogą być wykonywane wyłącznie w kwotach nominalnych, tj. zgodnie z załączonymi dowodami. Wszelkie dowolne przeliczenia na walutę obecną są niedopuszczalne.

8) Zgłoszenia należy odsyłać natychmiast bezpośrednio do Biura Odszkodowań Wojennych przy Prezydium Rady Ministrów: War-

szawa, Al. Stalina 38. O dacie odesłania uczynić wzmiankę w rubryce „Uwagi” wykazu R. P.

9) Zebrane zgłoszenia posłużą jako materiały do użytku konferencji pokojowej.

10) W pomieszczeniu konsulatu należy wywiesić obwieszczenie i podać je do wiadomości miejscowym organizacjom oraz prasie polskiej.

6.

Przepisy celne, dotyczące przywozu i wywozu towarów oraz odpraw mienia repatriantów, osób przesiedlających się, wypraw ślubnych i darów.

Kl. 65c/11 z dn. 2 stycznia 1947 r.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych podaje do wiadomości stosowane obecnie przepisy, dotyczące przywozu i wywozu towarów oraz przepisy, regulujące odprawę celną w Polsce mienia repatriantów, mienia zwracanego na zasadzie rewidynkacji, rzeczy osób przesiedlających się, wypraw ślubnych i darów.

Od chwili uwolnienia spod okupacji niemieckiej nie pobiera się w Polsce cła zarówno przywozowego jak i wywozowego. Na skutek tego wszystkie towary w obrocie zagranicznym stały się faktycznie wolnymi od cła, przyczem towary wywożone z polskiego obszaru celnego stały się od dnia 13 lutego 1946 r. wolnymi od cła nie tylko „de facto”, lecz i „de jure”, bowiem w tym dniu weszło w życie rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 18 grudnia 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 4, poz. 37 z 1946 r., uchylające taryfę celną wywozową.

Sprawa wznowienia poboru ceł od towarów importowanych jest w opracowaniu.

1. (1) W obecnych warunkach ochrona interesów gospodarczych Polski jest spełniana przy pomocy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 września 1939 r. o zakazie przywozu i wywozu towarów (Dz. U. R. P. Nr 87, poz. 555), stosowanego w całej rozciągłości od dnia 15 grudnia 1945 r. Zakazem tym zostały objęte wszystkie towary w obrocie zagranicznym. Do udzielania pozwoleń na przywóz i wywóz towarów jest upoważnione Ministerstwo Żeglugi i Handlu Zagranicznego.

(2) Na podstawie obowiązujących w chwili obecnej przepisów bez pozwoleń przywozu względnie wywozu Ministerstwa Żeglugi i Handlu Zagranicznego mogą być odprawiane:

- 1) towary dopuszczone do przywozu i wywozu w małym ruchu granicznym na dawnych granicach z Czechosłowacją;
- 2) towary, stanowiące używane zwykle w handlu wewnętrzne jak i zewnętrzne opakowania, które są wolne od cła;
- 3) przesyłki U.N.R.R.A. w przewozie;
- 4) przesyłki w przywozie na które Minister-

stwo Żeglugi i Handlu Zagranicznego wydało generalne zwolnienie od zakazu przywozu, a więc przesyłki z darami zawierające towary dopuszczone do przywozu w charakterze darów dla osób fizycznych lub pod adresem określonych instytucji charytatywnych dla rozdziału wśród ludności;

- 5) towary odprawiane w ramach art. 22 prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr 84 z 1933 r. poz. 610) w związku z postanowieniem art. 30 ust. 8 tego prawa, oraz towary zwalniane od ograniczeń przywozowych i wywozowych przez władze celne w myśl art. 30 ust. 7 prawa celnego.

Dokonując bowiem odprawy celne w ramach art. 22 prawa celnego uzyskuje się zarazem w myśl art. 30 ust. 8 tego prawa zwolnienie od ograniczeń przywozowych i wywozowych. Okoliczność ta jest obecnie szczególnie istotna przy odprawie celnej mienia repatriantów, osób przesiedlających się i wypraw ślubnych.

Wydawanie zaświadczeń, przewidzianych prawem celnym.

2. Urzędy zagraniczne R. P. powołane są do wydawania zaświadczeń, które stanowią podstawę do zastosowania przewidzianych ułg przy przywozie do Polski przedmiotów w odniesieniu do wypadków, przewidzianych w art. 22 ust. I p. 11 oraz ust. II. p.p. 13, 14, 15 prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr 84 z 1933 r., poz. 610) i §§ 15 i 16 przepisów wykonawczych do tych punktów (Dz. U. R. P. Nr 90 z 1934 r., poz. 820 i zmiany; Dz. U. R. P. Nr 59 z 1935 r., poz. 385, Dz. U. R. P. Nr 77 z 1935 r., poz. 481, Dz. U. R. P. Nr 34 z 1936 r., poz. 266 i Dz. U. R. P. Nr 95 z 1938 r., poz. 641).

Trumny ze zwłokami i urny z popiołami zwłok wraz z kwiatami i wieńcami.

3. Pozwolenia udzielane przez urzędy zagraniczne R. P. na przewiezienie trumien ze zwło-

kami oraz urn z popiołami zwłok wraz z kwiatami i wieńcami służą za podstawę do zastosowania odprawy celnej w ramach art. 22 ust. I p. 11 prawa celnego.

Rewindykowane przedmioty, stanowiące własność państwa lub osób prywatnych oraz przedmioty, stanowiące własność osób repatriowanych (art. 22 ust. II p. 13 pr. celn.).

4. (1) Zaświadczenia dla zwolnionych od cła przedmiotów, stanowiących własność państwa lub osób prywatnych oraz przedmiotów, stanowiących własność osób repatriowanych wydają urzędy zagraniczne R. P. po stwierdzeniu, że przedmioty stanowią własność państwową i osób prywatnych i są zwracane do Polski na skutek rewindykowania ich przez władze polskie od posiadaczy zagranicznych.

(2) W wypadku, gdy chodzi o zwolnienie od cła mienia osoby repatriowanej z zagranicy do kraju, urzędy zagraniczne R. P. stwierdzą, że mienie to stanowi własność obywatela polskiego i że obywatel ten został lub zostanie na zasadzie zgody właściwych władz krajowych repatriowany do Polski.

W celu zastosowania jak najdalej idących ułatwień dla repatriantów oraz mając na względzie brak dostatecznie rozgałęzionej sieci urzędów zagranicznych R. P., Ministerstwo Skarbu wydało specjalne zarządzenia z dnia 30 listopada 1945 r. Nr A. IV. 57587/1/45 i z dnia 5 lutego 1946 r. Nr D. IV. 208/1/46, dotyczące odprawy mienia repatriantów.

Zarządzenie z dnia 30 listopada 1945 r. Nr D. IV. 57587/1/45 — odprawa mienia repatriantów

5. W związku z powrotem repatriantów polskich z Zachodu do kraju, Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że przywożone przez repatriantów mienie w myśl art. 22 ust. II p. 13 lub 14 prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr 84 z 1933 r., poz. 610) jest wolne od cła po przedłożeniu urzędowi celnemu zaświadczenia, wystawionego przez urzędy zagraniczne R. P., że przywożone przedmioty należą do powracającego repatrianta. W zaświadczeniu muszą być wymienione te przedmioty.

Zabronione do przywozu przez repatriantów są:

- 1) broń i materiały wybuchowe,
- 2) trucizny i środki odurzające,
- 3) lekarstwa, zawierające środki odurzające,
- 4) sztuczne środki słodzące,
- 5) drożdże,
- 6) spirytualia i piwo,
- 7) eter etylowy i jego mieszanki ze spirytusu etylowego,
- 8) ocet i kwas octowy,
- 9) wszelkie druki,
- 10) bilety loterii zagranicznych,

11) karty do gry (z wyjątkiem dwóch talii kart do gry bez opakowania, które podlegają zwolnieniu od należności celnych w myśl art. 22 ust. II p. 1 prawa celnego),

12) opakowania firmowe bez towarów.

Ponadto Ministerstwo Skarbu Skarbu wyjaśnia, że przywożone przez repatriantów wyroby tytoniowe podlegają zwolnieniu od należności celnych i opłat monopolowych na zasadzie art. 22 ust. II p. 6 powołanego wyżej prawa celnego tylko w normach przewidzianych w § 16 do p. 6 przepisów wykonawczych do prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr 90 z 1934 r., poz. 820), a mianowicie: 50 gramów tytoniu, 10 gramów tabaki, albo 50 szt. papierosów lub 20 szt. cygar.

W celu uniknięcia nieporozumień Ministerstwo Skarbu zwraca się do urzędów zagranicznych R. P. o właściwe informowanie repatriantów i o wydawanie odpowiednich zaświadczeń na przywożone przez repatriantów przedmioty“.

**Zarządzenie z dnia 5 lutego 1946 r.
Nr D. IV. 208/1/46.**

6. Nawiązując do zarządzenia z dnia 30 listopada 1945 r. L. D. IV. 57587/1/45 Ministerstwo Skarbu dodatkowo wyjaśnia, że przywożone przez repatriantów mienie chociażby z zawartością nowych towarów, odprawiane przy zastosowaniu postanowień art. 22 ust. II p. 13 prawa celnego, nie podlega w myśl art. 30 ust. 8 prawa celnego ograniczeniom przywozowym.

Jednocześnie Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że wobec niezorganizowania dotychczas wszędzie zagranicznych urzędów R. P. można w celu zastosowania jak najdalej idących ułatwień dla repatriantów, poza zaświadczeniami, wystawionymi przez urzędy zagraniczne Rzeczypospolitej Polskiej, uznawać również inne dokumenty, z których będzie wynikać, że dana osoba powraca do kraju. W tym wypadku nie należy już wymagać dokumentu stwierdzającego, że przywożone przedmioty stanowią mienie repatrianta“.

UWAGA — wprowadzona powyższym zarządzeniem ulga nie stanowi o zbędności wystawienia odpowiednich zaświadczeń przez zagraniczne urzędy R. P. Zaświadczenia te powinny być wystawione na żądanie repatrianta.

**Pismo Ministerstwa Skarbu Nr D. IV. 2493/2/46
z dn. 5 listopada 1946 r.**

7. Mienie obywateli obcych, Polaków, przesiedlających się do Polski, pod względem cel-

nym traktowane będzie na równi z mieniem i rzeczami przesiedlenia repatriantów".

Odnosnie odprawy celnej mienia rewindykowanego Ministerstwo Skarbu wydało następujące zarządzenie, mające na celu uproszczenie formalności urzędowych:

MINISTERSTWO SKARBU

Nr D. IV. 2400/2/46

Warszawa, dnia 4 września 1946 r.

Odprawa przywózowa
mienia rewindykowanego.

Do

Dyrekcji Ceł

w Warszawie, Krakowie, Poznaniu, Gliwicach i Gdańsku.

Stosownie do postanowień § 16 do p. 13 przepisów wykonawczych do prawa celnego dla odprawy celnej mienia rewindykowanego potrzebne jest zaświadczenie, wydane przez urzędy zagraniczne R. P.

Ponieważ obecnie, wskutek braku dostatecznie rozgałęzionej sieci zagranicznych placówek R. P., uzyskanie takiego zaświadczenia nie zawsze jest możliwe, a cała akcja rewindykacyjna została skoncentrowana w Biurze Rewindykacji i Odszkodowań Wojennych przy Centralnym Urzędzie Planowania, Ministerstwo Skarbu postanowiło uznać jako miarodajny dokument dla ustalenia przy odprawie celnej w ramach art. 22 ust. II p. 13 prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 610 z 1933 r.) mienia rewindykowanego — zaświadczenie wydane przez Centralę tego Biura lub jedną z następujących jego zagranicznych Delegatur:

- 1) Delegatura Biura Rewindykacji i Odszkodowań Wojennych na terenie Niemiec w Berlinie.
- 2) Polska Misja Restytucyjna w Amerykańskiej Strefie Okupacyjnej w Niemczech (Höchst koło Frankfurtu).
- 3) Polska Misja Restytucyjna w Brytyjskiej Strefie Okupacyjnej w Niemczech (Bad Salzuflen).
- 4) Polska Misja Restytucyjna we Francuskiej Strefie Okupacyjnej (w Baden-Baden).
- 5) Delegat Rządu Rzeczypospolitej Polskiej dla Spraw Rewindykacji w Czechosłowacji (Praga).
- 6) Delegatura Biura Rewindykacji i Odszkodowań Wojennych w Austrii (Wiedeń).

Zaświadczenie takie powinno zawierać ilość i rodzaj mienia rewindykowanego oraz wymienić osobę lub instytucję do której należy zwracać z zagranicy mienie albo specyfikację łądunku zawierającą te dane.

W razie braku zaświadczenia z zagranicznej placówki Biura Rewindykacji i Odszkodowań Wojennych, należy honorować również analogiczne zaświadczenia wystawiane przez następujące wewnętrzne placówki tego Biura:

Baza Biura Rewindykacji i Odszkodowań Wojennych przy C. U. P. w Poznaniu.

Baza Biura Rewindykacji i Odszkodowań Wojennych przy C. U. P. w Gliwicach.

Baza Biura Rewindykacji i Odszkodowań Wojennych przy C. U. P. w Słubicach n/Odrą.

Powyższe zarządzenie należy podać bezwzględnie zainteresowanemu urzędowi celnym do wiadomości i zastosowanie się.

Mienie osób przesiedlających się (art. 22 ust. II p. 14. prawa celnego).

8. (1) Urzędy zagraniczne R. P. uwierzytelniają dla uzyskania zwolnienia od cła ruchomości używanych osób przesiedlających się do Polski spisy tych ruchomości, potwierdzone przez władze administracyjne dotychczasowego miejsca zamieszkania, w celu stwierdzenia, że objęte spisami przedmioty stanowią własność osób przesiedlających się i były przez nie używane za granicą.

Osoby przesiedlające się z państw, których prawodawstwo nie przewiduje poświadczenia spisu ruchomości przez władze administracyjne, mogą przedstawiać spisy swych ruchomości poświadczone w sposób w tych państwach ustalony. Do badania, czy sposób poświadczenia ruchomości odpowiada prawodawstwu względnie zwyczajom danego państwa, powołany jest urząd zagraniczny R. P., uwierzytelniający poświadczenie.

(2) Spisy uwierzytelnione przez właściwe władze krajów, z którymi Polska zawarła umowy o obrocie prawnym, powinny być legalizowane w sposób w umowach przewidziany.

(3) Osoby przesiedlające się ze Stanów Zjednoczonych A. P. mogą przedstawić zaświadczenia, sporządzone przez notariuszy publicznych.

(4) Narzędzia i instrumenty do wykonywania zawodu, maszyny, części składowe maszyn i urządzenia fabryczne zwolnione są od cła, o ile były używane przez przesiedlającego się i przeznaczone są do prowadzenia własnego przedsiębiorstwa w kraju.

(5) Motocykle z silnikami o pojemności cylindrów powyżej 100 cm³ i samochody, należące do osób przesiedlających się mogą być zwalniane od należności celnych, jeżeli samochód lub motocykl był za granicą w użyciu danej osoby przesiedlającej się co najmniej w przeciągu roku, licząc wstecz od daty przesiedlenia się tej osoby do polskiego obszaru celnego. Na wyjątki od tej zasady może zezwalać Ministerstwo Skarbu. Jako udowodnienie okresu używania za granicą przywiezionego samo-

chodu względnie motocykla osoba przesiedlająca się obowiązana jest złożyć zaświadczenie władzy administracyjnej dotychczasowego miejsca zamieszkania, stwierdzające datę zarejestrowania na jej nazwisko samochodu względnie motocykla.

Warunek co najmniej rocznego okresu używania nie ma zastosowania przy zwalnianiu od należności celnych, jako rzeczy przesiedlenia, samochodów i motocykli, należących do członków dyplomatycznych i konsularnych przedstawicielstw Rzeczypospolitej Polskiej za granicą.

(6) Nie mogą być zwalniane od cła produkty spożywcze, nieprzerobione materiały, półfabrykaty i surowce, przedmioty podlegające podatkowi pośrednim lub opłatom monopolowym oraz wszelkie przedmioty, które przy odprawie celnej będą uznane za nieodpowiadające potrzebom lub stosunkom przesiedlającego się.

Wyprawy ślubne (art. 22 ust. II p. 15 pr. celn.)

9. (1) Urzędy zagraniczne R. P. uwierzytelniają zaświadczenia władz administracyjnych okręgu urzędowania, potrzebne dla zwolnienia od cła wypraw ślubnych osób płci żeńskiej.

(2) Wyprawa ślubna osoby płci żeńskiej może być zwolniona od cła, jeżeli wymieniona osoba mieszkała za granicą bez przerwy co najmniej 2 lata i przesiedla się na stałe do polskiego obszaru celnego wskutek zawarcia związku małżeńskiego z osobą stale na tym obszarze zamieszkującą.

(3) Do przedmiotów wyprawy ślubnej, które mogą być zwolnione od cła należą: odzież, bielizna, sprzęt sportowy, urządzenia mieszkaniowe, bielizna stołowa, pościel, bielizna pościelowa, naczynia kuchenne i inne przedmioty, które osoba płci żeńskiej wstępująca w związek małżeński wnosi zwykle do gospodarstwa domowego.

Przedmioty stanowiące wyprawę ślubną mogą być zarówno używane jak i nowe.

(4) Nie mogą być zaliczone do wyprawy ślubnej artykuły spożywcze i przedmioty, podlegające podatkowi pośrednim lub opłatom monopolowym. Pojazdy mechaniczne i inne przedmioty, nie wchodzące w zakres użytku gospodarstwa domowego mogą być zwolnione od cła przez Ministerstwo Skarbu w przypadkach, zasługujących na szczególne uwzględnienie.

(5) Zaświadczenie zagranicznej władzy administracyjnej, mające stanowić jedną z podstaw do zwolnienia od cła powyższych przedmiotów, musi zawierać:

- a) szczegółowy spis przedmiotów, stanowiących wyprawę ślubną,
- b) stwierdzenie, że przedmioty te stanowią wyprawę ślubną,
- c) stwierdzenie czasu zamieszkania za granicą przed zawarciem ślubu.

Przed uwierzytelnieniem powyższego zaświadczenia powinien urząd zagraniczny R. P. stwierdzić, czy wyprawa pod względem jakości i ilości odpowiada sytuacji materialnej kobiety wychodzącej za mąż. Uwierzytelnienie następuje w sposób przewidziany dla uwierzytelnienia spisu mienia osób przesiedlających się.

Spadki.

10. Sprawę zwolnienia od cła przedmiotów używanych pochodzących z pułczyny po osobie zmarłej za granicą reguluje art. 22 ust. II p. 16 prawa celnego i § 15 do p. 16 przepisów wykonawczych do prawa celnego.

Według przyjętej przez organa celne praktyki za podstawę do zastosowania odprawy celnej w ramach art. 22 ust. II p. 16 prawa celnego służy zaświadczenie urzędu zagranicznego R. P., stwierdzające fakt przedmiotów ze spadku.

Dary.

10. Wystawianie zaświadczeń przez urzędy zagraniczne R. P. odnośnie darów jest zbędne.

Odprawa przesyłek z darami opiera się na zarządzeniach Ministra Skarbu z dnia 24 listopada 1945 r. Nr D. IV. 55367/3/45 i z dnia 11 grudnia 1945 r. Nr D. IV. 60520/pf/45, rozszerzającym ulgę co do zakazu przywozu i innych zwolnień, zawartą w poniżej podanym zarządzeniu Nr D. IV. 55367/3/45 z dnia 24 listopada 1945 r. na wszystkie kraje i na przesyłki nadchodzące również drogą lotniczą.

Zarządzenie z dnia 24 listopada 1945 r. Nr D. IV. 55367/3/45.

11. W ramach zamierzonej akcji pomocy dla ludności polskiej, w najbliższym czasie mają nadchodzić w obrocie pocztowym drogą morską ze Stanów Zjednoczonych, względnie z Danii lub Szwecji, paczki z darami, jako wsparcie dla osób niezamożnych i dla instytucji społecznych w Polsce.

Paczki o wadze do 20 kg zawierać mają: odzież, obuwie, żywność i inne przedmioty codziennego użytku nowe i używane.

Wyłączone są z tego obrotu pocztowego następujące towary:

- 1) broń i materiały wybuchowe,
- 2) trucizny i środki odurzające,
- 3) lekarstwa, zawierające środki odurzające,
- 4) sztuczne środki słodzące,
- 5) drożdże,
- 6) spirytualia piwo,
- 7) eter etylowy i jego mieszanki ze spirytusu etylowego,
- 8) ocet i kwas octowy,
- 9) wszelkie druki,
- 10) bilety loterii zagranicznych,

- 11) pieniądze polskie i zagraniczne,
- 12) karty do gry,
- 13) opakowania firmowe bez towarów.

Ponadto ilość wyrobów tytoniowych nie podlegających opłacie monopolowej nie może przekraczać: 50 gr tytoniu, 10 gr tabaki, albo 50 szt. papierosów lub 20 sztuk cygar w każdej paczce.

Celne opłaty manipulacyjne ustala się na zł 10— od każdej przesyłki.

Poza celną opłatą manipulacyjną, żadnych innych opłat celnych monopolowych i akcyzowych pobierać nie należy, jak również do paczek z darami nie należy stosować ograniczeń przywozowych, z wyjątkiem ograniczeń przewidzianych dla ochrony roślin i produktów rolnych, stosownie do zarządzenia L.D.IV. 44728/3/45 z dnia 10 października 1945 r.

W razie ujawnienia w paczkach z darami wyrobów tytoniowych ponad dopuszczoną ilość, urząd celny może wypuścić bez specjalnego zezwolenia do 1 kg tych wyrobów, po uprzednim jednak wymierzeniu obowiązującej opłaty monopolowej. Na przywóz ponad 1 kg wymagane jest zezwolenie Ministerstwa Skarbu, Departamentu Akcyz i Monopoli.

Zechce Delegat podać powyższe zarządzenie urzędem celnym do wiadomości i stosowania się.

Zarządzenie niniejsze ważne jest do odwołania.

12. (1) W celu dalszego ułatwienia akcji pomocy dla ludności polskiej, Ministerstwo Skarbu zarządzeniem z dnia 12 kwietnia 1946 r.

Nr D. IV. 698/2/46 rozszerzyło ulgę co do darów, ustalona zarządzeniami z dnia 24 listopada 1945 r. Nr D. IV. 55367/3/45 i z dnia 11 grudnia 1945 r. Nr D. IV. 60520/pf/45 na:

- 1) przesyłki zbiorowe z darami, nadchodzące z zagranicy za konosamentami pod adresem ekspedytora, a przeznaczone dla poszczególnych odbiorców w kraju;
 - 2) przesyłki z darami, przywożone grzecznościowo dla prywatnych osób przez członków załogi statków, przybywających do Gdyni lub Gdańska.
- (2) Przesyłki nadchodzące za konosamentami pod adresem ekspedytora, jest obowiązany dany ekspedytor po dokonanej odprawie celnej przekazać pocztą do miejsca przeznaczenia.

Przekazy pocztowe sporządzone przez ekspedytora powinny zawierać klauzulę „W razie niemożności doręczenia paczki adresatowi, Urząd Pocztowy doręczy ją Polskiemu Czerwonemu Krzyżowi”. Amerykański Przedstawiciel Pomocy dla Polski może w porozumieniu z Urzędem Celnym wskazać i nną instytucję.

(3) Przesyłki z darami przywożone grzecznościowo przez członków załogi statków podlegają zwolnieniu od ograniczeń przywozowych i opłat monopolowych, o ile zawartość i przeznaczenie nie budzą wątpliwości co do charakteru przesyłki.

Od przesyłek powyższych pobierana jest opłata celna manipulacyjna w wysokości zł 10— od każdej paczki, ustalona zarządzeniem z dnia 24 listopada 1945 r. Nr D. IV. 55367/3/45.

7.

Przywóz druków z zagranicy.

PZ 34/47 z dn. 27 stycznia 1947 r.

1. Ministerstwo Spraw Zagranicznych podaje do wiadomości, że w myśl zarządzenia Ministerstwa Poczty i Telegrafów wszelkiego rodzaju druki (czasopisma, książki) mogą być nadsyłane do Polski jako przesyłki listowe, tj. listy i druki. Najwyższa dopuszczalna waga nie

może przekraczać 2 kg, a dla tomów wysyłanych pojedynczo 3 kg.

W paczkach pocztowych druków nadsyłać nie wolno.

2. W myśl zarządzenia Głównego Urzędu Prasy, Publikacji i Widowisk, zabroniony jest przywóz do Polski następujących pism:

L. p.	Tytuł czasopisma	Miejsce wydania	język
1	Ameryka Echo	Toledo (St. Zjedn. A. P.)	polski
2	Biuletyn Informacyjny dla Oficerów Informacyjnych	Włochy	polski
3	Biuletyn Obozowy	Bliski Wschód	polski
4	Biuletyn Polski w Okowach		
5	Czas	Brooklyn (St. Zjedn. A. P.)	polski
6	Dziennik obozowy A. P.	Bliski Wschód	polski
7	Biuletyn Związku Techników	Włochy	polski

L. p.	Tytuł czasopisma	Miejsce wydania	język
8	Dziennik Polski	Detroit (St. Zjedn. A. P.)	polski
9	Dziennik Polski i Dziennik Żołnierza	Londyn	polski
10	Dziennik Związkowy	Londyn	polski
11	Dziennik Żołnierza APW	Chicago	polski
12	Gazeta Polska	Włochy	polski
13	Gazeta Tygodniowa	Jerozolima	polski
14	Gazeta Żołnierza	Shenectady (St. Zjedn. A. P.)	polski
15	Głos Narodu	Włochy	polski
16	Głos Polek	Chicago	polski
17	Głos Polski	Austria	polski
18	Goniec Karpacki	Włochy	polski
19	Gwiazda	Philadelphia (St. Zjedn. A. P.)	polski
20	Imię Boże	Włochy	polski
21	Jedność	Philadelphia (St. Zjedn. A. P.)	polski
22	Junak	Bliski Wschód	polski
23	Kadet	Bliski Wschód	polski
24	Kresowiec	Włochy	polski
25	Kurier Polski	Milawaukee (St. Zjedn. A. P.)	polski
26	Kurier Codzienny	Boston (St. Zjedn. A. P.)	polski
27	Litografowane Gazety Obozowe	Austria	polski
28	Mała Kronika	Włochy	polski
29	Myśl Polska	Londyn	polski
30	Myśl Polska na Wschodzie	Jerozolima	polski
31	Na Przełomie	Edynburg (W. Bryt.)	polski
32	Na Straży	Jerozolima	polski
33	Na Szlaku Kresowej	Włochy	polski
34	Naokoło Świata	Włochy	polski
35	Naród Polski	Chicago	polski
36	Nowiny Polskie	Milawaukee (St. Zjedn. A. P.)	polski
37	Nowy Świat	New York	polski
38	Ochotniczka	Włochy	polski
39	Orzeł Biały	Włochy	polski
40	Ostatnie Wiadomości	Włochy	polski
41	Parada	Bliski Wschód	polski
42	Passaic-Nowiny	Newark (St. Zjedn. A. P.)	polski
43	Pittsburchanin	Pittsburgh (St. Zjedn. A. P.)	polski
44	Pismo Młodych	Bliski Wschód	polski
45	Polska Walcząca	Londyn	polski
46	Przy Kierownicy	Włochy	polski
47	Smerk	Włochy	polski
48	Sztandar Polski	Paryż	polski
49	Taran	Włochy	polski
50	Tygodnik Obozowy APW	Bliski Wschód	polski
51	Tygodnik Polski	New-York	polski
52	Uwaga Nadchodzi	Włochy	polski
53	W drodze	Jerozolima	polski
54	Wiadomości	Londyn	polski
55	Wiadomości kresowe	Włochy	polski
56	Wieści polskie	Bliski Wschód	polski
57	Życie Tygodnia	Włochy	polski

8.

W sprawie sum jakie wolno wwozić z zagranicy w ruchu podróżnych i repatriantów.

F.O. 565/484 z dnia 3 stycznia 1947 r.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych zawiadamia, że Komisja Dewizowa Uchwałą Generalną Nr 22 z dnia 17 grudnia 1946 r. zezwoliła — aż do odwołania — na przywóz z zagranicy w ruchu podróżnych i repatriantów, zagranicznych pieniędzy papierowych, odpowiadających równowartości zł 100.000.— (złotych sto tysięcy)

według obowiązujących kursów i wyrównań na jedną przyjeżdżającą do Polski osobę.

Jednocześnie uchyla się zezwolenie Komisji Dewizowej zawarte w Uchwale Generalnej Nr 16 z dnia 4 czerwca 1946 r. dotyczące przywozu przez repatriantów zagranicznych pieniędzy, papierowych do równowartości zł 10.000— na osobę.

9.

W sprawie przywozu z zagranicy złota.

F.O. 565/484 z dnia 3 stycznia 1947 r.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych zawiadamia, że Komisja Dewizowa Uchwałą Generalną Nr 23 z dnia 17 grudnia 1946 r. zezwoliła — aż do odwołania — na przywóz z zagranicy złota:

a) w monetach, zarówno stanowiących w ja-

kimkolwiek kraju ustawowy środek płatniczy, jak i nie mających nigdzie obiegu ustawowego,

b) w sztabach,

c) w postaci odlewów,

d) przedmiotów nie posiadających znamion gotowego do użytku wyrobu,

TABELA MONET ZŁOTYCH.

Nazwa monet	Sztuka	Próba	Waga brutto w g.	Najmniejsza dopuszcz. waga w g.	Kurs	Wyrównanie	Łącznie
Szylingi ang.	10	916 ² / ₃	3.994	3.974	21.69	390.31	412.—
£ ang.	1	..	7.988	7.948	43.38	780.62	824.—
Dolar amerykański	1	900	1.672	1.664	8.91	160.44	169.35
.. ..	2.5	..	4.1795	4.1586	22.27	401.08	423.35
.. ..	5	..	8.359	8.317	44.55	802.15	846.70
.. ..	10	..	16.718	16.635	89.10	1.604.30	1.693.40
.. ..	20	..	33.436	33.269	178.20	3.208.60	3.386.80
Ruble rosyjskie*)	5	..	4.301	4.2798	22.92	412.73	435.65
.. ..	7.5	..	6.451	6.4192	31.38	619.02	653.40
.. ..	10	..	8.602	8.5596	45.84	825.41	871.25
.. ..	15	..	12.903	12.8394	68.76	1.238.09	1.306.85
Unia łacińska**)	10	..	3.226	3.210	17.19	309.56	326.75
.. ..	20	..	6.452	6.419	34.38	619.12	653.50
.. ..	40	..	12.904	12.839	68.76	1.238.19	1.306.95
.. ..	50	..	16.129	16.048	85.95	1.547.70	1.633.65
.. ..	100	..	32.258	32.096	171.90	3.095.40	3.267.30
Marki niemieckie	10	..	3.9825	3.973	21.23	382.18	403.35
.. ..	20	..	7.95495	7.945	42.46	764.24	806.70
Korony austriackie	10	..	3.3875	3.3706	18.06	325.04	343.10
.. ..	20	..	6.775	6.7412	36.13	650.08	686.20
Korony Skandynawskie	5	..	2.240	2.229	11.94	214.96	226.90
.. ..	10	..	4.480	4.459	23.88	429.87	453.75
.. ..	20	..	8.961	8.916	47.76	859.74	907.50
Szylingi austriackie	25	..	5.8811	5.8517	31.35	564.30	595.65
.. ..	100	..	23.5245	23.4069	125.40	2.257.50	2.382.60
Dukaty austr. węg.	1	986 ¹ / ₉	3.491	3.473	20.39	367.01	387.40
.. ..	4	..	13.964	13.892	81.56	1.468.04	1.549.60
Dukaty holenderskie	1	983	3.494	3.477	20.33	366.17	386.50
Florenj holenderskie	5	900	3.360	3.344	17.91	322.39	340.30
.. ..	10	..	6.720	6.687	35.82	644.78	680.60

*) 5 rubli przed reformą monet h. Witte z wiz. Aleksandra lub napisem 1 złotnika 39 dolej należy przyjmować jako 7,5 rubli.

10 rubli D-tto i z napisem 2 złotnika 78 dolej — jako 15 rubli.

**) franki szwajcarskie, francuskie i belgijskie.

UWAGA: Przy skupie monet nie objętych wykazem należy przyjąć jako podstawę obliczenia wagę ich 900 próby, przemnożyć przez kurs 5,33 za 1 g. plus wyrównanie 95,95.—

e) w stanie nieprzerobionym we wszelkiej postaci, jeżeli wartość wwożonego złota nie przekracza równowartości zł 100.000.— na jedną przyjeżdżającą do Polski osobę. Przywóz złota o wartości, przekraczającej zł 100.000— na jedną osobę, dopuszczalny jest

pod warunkiem zgłoszenia i zarejestrowania wwożonego złota w granicznym urzędzie celnym, który zgłoszenie to winien podać do wiadomości Komisji Dewizowej. W zgłoszeniu należy oznaczyć rodzaj i wartość złota oraz nazwisko i adres w kraju osoby, przywożącej złoto.

10.

Zakaz dysponowania za granicą gotówką uzyskaną ze spadków.

K. I. 710/312 z dn. 1 stycznia 1947 r.

Do urzędów zagranicznych R. P. i Ministerstwa Spraw Zagranicznych zgłaszają się często strony prywatne z zapytaniem, czy i w jakich rozmiarach mogą dysponować za granicą gotówką uzyskaną z tytułu spadku bez zamiaru przekazywania pieniędzy do Polski.

W związku z powyższym Ministerstwo Spraw Zagranicznych komunikuje, że w myśl Dekretu Prezydenta R. P. z dn. 26 kwietnia 1936 r. w sprawie obrotu pieniężnego z zagranicą oraz obrotu zagranicznymi i krajowymi środkami płatniczymi, w brzmieniu obwieszczenia Ministra Skarbu z dn. 7 listopada 1938 r., a zmie-

nionego Dekretem Prezydenta R. P. z dn. 2 września 1939 r., art. 8 pkt. 4, dysponowanie przez osoby zamieszkałe w kraju ich należnościami za granicą jest bez zezwolenia Komisji Dewizowej zabronione.

Nie jest dysponowaniem w rozumieniu wyżej wymienionego artykułu przyjęcie należnego świadczenia, jeżeli przedmiot tego świadczenia zostaje sprowadzony do kraju.

Spadkobiercy mogą ubiegać się o zezwolenie na zadysponowanie za granicą kwoty spadkowej, składając do Komisji Dewizowej odpowiedni wniosek formularzowy za pośrednictwem Narodowego Banku Polskiego lub banku dewizowego.

11.

Oficjalny kurs walut i dewiz.

F.O. 565/419 z dn. 30 października 1946 r.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych podaje niniejszym do wiadomości obowiązujące od dnia

19 października r. b. aż do odwołania kursy dewiz, przyjęte Uchwałą Generalną Komisji Dewizowej Nr 2) VI i 3) III z dnia 18 października 1946 r.

	Za	Kurs	W a l u t y		D e w i z y		
			Kupno	Sprzedaż	Kupno	na	Sprzedaż
Dolary U. S. A.	1	(5.30)	zł. 100	zł. 102	zł. 100	Nowy York	zł. 102
„ Kanada	1	(5.30)	zł. 100	zł. 102	zł. 100	Montreal	zł. 102
Funtów angielskie	1	(21.38)	zł. 392	zł. 405	zł. 403	Londyn	zł. 412
„ palestyńskie	1	(21.38)	zł. 390	zł. 405	zł. 403	Tel Aviv	zł. 412
„ australijskie	1	(17.10)	zł. 300	zł. 330	—	—	—
„ egipskie	1	(22.—)	zł. 395	zł. 410	—	—	—
„ tureckie	1	(1.85)	zł. 30	zł. 35	zł. 33	Konstantynopol	zł. 36
Franki szwajcarskie	100	(123.33)	zł. 2.285	zł. 2.371	zł. 2.325	Zurych	zł. 2.371
Korony norweskie	100	(106.—)	zł. 1.900	zł. 2.000	zł. 2.000	Oslo	zł. 2.040
„ duńskie	100	(99.10)	zł. 2.000	zł. 2.080	zł. 2.074	Kopenhaga	zł. 2.116
„ szwedzkie	100	(147.42)	zł. 2.778	zł. 2.827	zł. 2.792	Sztokholm	zł. 2.827
Floreny holenderskie	100	(200.34)	zł. 1.800	zł. 2.000	zł. 3.775	Amsterdam	zł. 3.850
Franki francuskie	100	(4.45)	zł. 80	zł. 84	zł. 84	Paryż	zł. 86
„ belgijskie	100	(12.14)	zł. 220	zł. 230	zł. 228	Brnksela	zł. 233
Korony czeskie	100	(10.60)	zł. 195	zł. 204	zł. 200	Praga	zł. 204
Dinary jugosłowiańskie	100	(10.60)	zł. 185	zł. 200	—	—	—
Liry włoskie	100	(2.35)	zł. 40	zł. 45	—	—	—
Szylingi austriackie	100	(53.—)	zł. 950	zł. 1.050	—	—	—
Floreny węg.	100	(45.14)	zł. 775	zł. 825	zł. 852	Budapeszt	zł. 869
Military Marks	100	(50.—)	zł. 215	zł. 235	—	—	—

Kursy powyższe składają się z kursu przedwojennego (w nawiasach) i wyrównania.

Military Marks mogą być przyjmowane jedynie do inkasa; równowartość ich będzie wypłacana po wpływie inkasa.

We wszelkich sprawach technicznych, związanych ze skupem i sprzedażą zagranicznych środków płatniczych, Banki i Agenci Dewizowi mogą zwracać się do Narodowego Banku Polskiego, Wydział Zagraniczny, w Warszawie, ul. Fredry 8 (ważność emisji, wysokość odcin-

ków, fałszywe wzgl. wycofane banknoty itp.).

Unieważnia się zezwolenia Komisji Dewizowej, zawarte w Uchwale Generalnej Nr 2)V z dnia 26 lipca 1946 r., jak również w Uzupelnieniach Uchwały Generalnej Nr 2)V z dnia 20 września 1946 r. i z dnia 4 października 1946 r. Jednocześnie tracą moc obowiązującą wszelkie inne zezwolenia, bądź indywidualne, ustalające w sposób odmienny kursy i wyrównania przy skupie i sprzedaży walut.

12.

Zmiany w sieci urzędów zagranicznych R. P.

Urzędy ustanowione:

S Y R I A

Agencja Konsularna w Damaszku — podlega

Posłowi R. P. w Syrii z siedzibą w Kairze.
Okręg: Syria.

13.

Adresy urzędów zagranicznych R. P.

A U S T R I A

Przedstawicielstwo Polityczne R. P. w Wiedniu — Wien, Rennwegstr. 1.
Wydział Konsularny — tamże.

B E L G I A

Poselstwo R. P. w Brukseli — Bruxelles, 29 Avenue des Gaulois.
Konsulat Generalny R. P. — Bruxelles, 174 Avenue Brugmann.

B R A Z Y L I A

Poselstwo R. P. w Rio de Janeiro — Rio de Janeiro, rua Saint Romani 20.
Wydział Konsularny — tamże.
Konsulat Generalny R. P. w Kurytybie — Curitiba, rua Monsenhor Celso 225.

B U Ł G A R I A

Poselstwo R. P. w Sofii — Sofia, 46 Car Krum.
Wydział Konsularny — tamże.

C Z E C H O S Ł O W A C J A

Poselstwo R. P. w Pradze — Praha III, Vald-
styńska 8.
Wydział Konsularny — tamże.

C H I N Y

Ambasada R. P. w Nankinie — Nankin 26, Li-
nyinlu.
Wydział Konsularny — tamże.

D A N I A

Poselstwo R. P. w Kopenhadze — Kobenhavn,
Krausesvej 3.
Wydział Konsularny — Kobenhavn, Lunds-
gade 9.

E G I P T

Poselstwo R. P. w Kairze — Cairo, 13 Sharya
Gabalaya Zamalek.
Wydział Konsularny — tamże.

F I N L A N D I A

Poselstwo R. P. w Helsinkach — Helsinki Bule-
vardi 14.
Wydział Konsularny — tamże.

F R A N C J A

Ambasada R. P. w Paryżu — Paris (VII-e),
1 rue de Talleyrand.
Konsulat Generalny R. P. w Paryżu — Paris
(VIII), 31 rue Jean Goujon,
Konsulat Generalny R. P. w Lille — Lille,
45 Boulevard Carnot.
Konsulat Generalny R. P. w Marsylii — Mar-
seille, 2 Place Félix Barret.
Konsulat R. P. w Lyonie — Lyon 6, Quai du
Général Sarail, 2, rue Cuvier.
Konsulat R. P. w Strasburgu — Strasburg,
10 rue du Général de Castelnau.
Konsulat R. P. w Tuluzie — Toulouse, 10 rue
Ninau.
Konsulat R. P. w Algerze — Alger, 13 Boule-
vard Carnot.

Agencja Konsularna R. P. w Alès — Alès, 95 Grand Rue.

Agencja Konsularna R. P. w Metz — Metz, 18 rue des Augustins.

Agencja Konsularna R. P. w St. Etienne — St. Etienne, rue Paul Doumer.

Agencja Konsularna R. P. w Périgeux — Périgeux, 19 bis rue Antoine Gadaud.

Konsulat Honrowy R. P. w Nicei — Nice, 22 rue Verdi.

H O L A N D I A

Poselstwo R. P. w Hadze — Den Hag, 25 Alexanderstraat.

Konsulat Generalny R. P. w Amsterdamie — Amsterdam, Königslaan 56.

I R A N

Poselstwo R. P. w Teheranie — Teheran Khia-bane Rasharestan Parke Amin ed Devlo.
Wydział Konsularny — tamże.

I S L A N D I A

Konsulat Honorowy R. P. w Reykjavik — Reykjavik, Hjalti Jonsson Braetoraborgar Iour 8.

J U G O S Ł A W I A

Ambasada R. P. w Belgradzie — Beograd, Minhose Velikogo 28.

Wydział Konsularny — tamże.

K A N A D A

Poselstwo R. P. w Ottawie — Ottawa (Ontario), 183 Carling Avenue.

Wydział Konsularny — tamże.

Konsulat Generalny R. P. w Montrealu — Montreal, 985 Sherbrocke St. West.

Konsulat R. P. w Winnipeg — Winnipeg, Man Canada 238, Roslun Road.

L U K S E M B U R G

Konsulat R. P. w Luksemburgu — Luxembourg, 12 Avenue d'Arsenal.

M E K S Y K

Poselstwo R. P. w Meksyku — Mexico D. F., Calle Mérida 121.

Wydział Konsularny — tamże.

N I E M C Y

Polska Misja Wojskowa w Berlinie — Berlin, Charlottenburg, Schlüterstr. 42.

Wydział Konsularny — tamże.

N O R W E G I A

Poselstwo R. P. w Oslo — Oslo, Olav Kyrres Pl. 1.

Wydział Konsularny — tamże.

P A L E S T Y N A

Konsulat Generalny R. P. w Jerozolimie — Jerusalem, Bethlehem Road.

Konsulat Generalny R. P. w Tel-Avivie — Tel-Aviv, Achad Haamstr. 42.

R U M U N I A

Ambasada R. P. w Bukareszcie — Bucuresti, Iou Chica 5.

Wydział Konsularny — tamże.

S T A N Y Z J E D N O C Z O N E A M E R Y K I P Ó Ł N O C N E J

Ambasada R. P. w Waszyngtonie — Washington, D. C. 2640-16 th Street N. W.

Konsulat Generalny R. P. w Nowym Jorku — New-York, N. Y. 21 149/151, East 67-th Street.

Konsulat Generalny R. P. w Chicago — Chicago, 49 East Cedar Street.

Konsulat R. P. w Detroit — Detroit, 26 Mich. 1846 National Bank Building.

Konsulat R. P. w Pittsburgu — Pittsburg Pa 249 North Craig Street.

S Z W A J C A R I A

Poselstwo R. P. w Bernie — Bern, Elfenstrasse 20.

Wydział Konsularny — Bern, Thunstrasse 21.

S Z W E C J A

Poselstwo R. P. w Sztokholmie — Stockholm, Karlavägen 35.

Wydział Konsularny Stockholm Karlavägen 71.

T U R C J A

Ambasada R. P. w Ankarze — Ankara, Kavakli-dere.

Konsulat Generalny R. P. w Stambule — Istanbul, Ayar Pasa 26/8.

W I E L K A B R Y T A N I A

Ambasada R. P. w Londynie — London, W. I., 47 Portland Place.

Konsulat Generalny R. P. w Londynie — London, W. I., 6 Devonshire Str.

Konsulat R. P. w Glasgow — Glasgow C. 1—C.1 41, St. Vincent Place.

W E G R Y

Poselstwo R. P. w Budapeszcie — Budapest VI,
Benczur utca 7.
Wydział Konsularny — tamże.

W Ł O C H Y

Ambasada R. P. w Rzymie — Roma, 9 Via
Pompeo Magno.
Wydział Konsularny — tamże.
Konsulat Generalny R. P. w Mediolanie — Mi-
lano, Via San Michele del Carso 4.
Agencja Konsularna R. P. p Ankonie — Anco-
na, Hotel Roma.
Agencja Konsularna R. P. w Neapolu — Nea-
poli, Vomero Via Massimo Stanzione 13.

**Z W I A Z E K S O C J A L S T Y C Z N Y C H
R E P U B L I K R A D Z I E C K I C H**

Ambasada R. P. w Moskwie — Moskwa, Ale-
ksieja Tołstoja 30.
Wydział Konsularny — tamże.

UWAGA

W korespondencji pocztowej należy adresować:

do krajów słowiańskich — po polsku:
Ambasada Polska w
Poselstwo Polskie w
Konsulat Generalny Polski w
Konsulat Polski w
Agencja Konsularna Polska w

do krajów anglosaskich — po angielsku:
Polish Embassy
Polish Legation
Polish General Consulate
Polish Consulate
Polish Consular Agency

do krajów pozostałych — po francusku:
Ambassade de Pologne à
Légation de Pologne à
Consulat Général de Pologne à
Consulat de Pologne à
Agence Consulaire de Pologne à

14.**Zmiany personalne w urzędzie centralnym Ministerstwa Spraw Zagranicznych i w urzędach podległych**

w okresie październik 1946 — styczeń 1947.

B. Pers. 612/19 z dn. 31 stycznia 1947 r.

**Mianowani dekretem Prezydenta Krajowej
Rady Narodowej:**

Prof. Leszczycki Stanisław — podse-
kretarzem stanu w M.S.Z. z dniem
28 listopada 1946 r.

Michałowski Jerzy zastępca delega-
ta R. P. przy organizacji Narodów
Zjednoczonych — ambasadorem
nadzwyczajnym i pełnomocnym
R. P. w Londynie przy królu Jer-
zszym V. z dniem 1 grudnia 1946 r.

Dr Wasilewski Jan — posłem nadzwy-
czajnym i ministrem pełnomoc-
nym R. P. w Helsinkach przy pre-
zydencie Finlandii z dniem 1 lute-
go 1947 r.

Winiewicz Józef radca w M. S. Z. —
ambasadorem nadzwyczajnym i
pełnomocnym R. P. przy prezy-
dencie Stanów Zjednoczonych w
Waszyngtonie z dniem 11 stycznia
1947 r.

**Odwołani dekretem Prezydenta Krajowej Rady
Narodowej:**

Dr Lange Oskar ambasador nadzwy-
czajny pełnomocny R. P. w Wa-
szyngtonie z dniem 11 stycznia
1947 r.

Prof. Raabe Henryk ambasador nad-
zwyczajny i pełnomocny R. P.
w Moskwie — z dniem 5 wrze-
śnia 1946 r.

Strassburger Henryk ambasador
nadzwyczajny i pełnomocny R. P.
przy królu Jerzszym V — z dniem
31 października 1946 r.

Mgr. Szumowski Stefan poseł nad-
zwyczajny i minister pełnomocny
R. P. w Helsinkach z dniem 17
stycznia 1947 r.

Mianowani w Centrali M. S. Z.:

Born Paula radca w M. S. Z. — naczeln-
nikiem Wydziału Zagranicznego
z dniem 1 lutego 1947 r.

- D r u t ó w n a M a r i a** prow. podreferendarz w M. S. Z. — referendarzem z dniem 1 stycznia 1947 r.
- F r a c k i e w i c z J a n i n a** sekretarz administracyjny w M. S. Z. — referendarzem z dniem 1 stycznia 1947 r.
- I m i e l s k a J a n i n a** prow. referendarz w M. S. Z. — radcą z dniem 1 lutego 1947 r.
- K o r o l c z y k K a z i m i e r z** umysłowy pracownik kontraktowy w M. S. Z. — naczelnikiem Wydziału Łączności w Gabinetie Ministra z dniem 1 października 1946 r.
- S o b o l e w s k i P i o t r** prow. referendarz w M. S. Z. — radcą z dniem 1 stycznia 1947 r.
- S l i ż e w s k i W a c ł a w** kierownik rachuby w M. S. Z. — radcą z dniem 1 stycznia 1947 r.
- S z e p i e t o w s k i L e o n a r d** naczelnik Wydziału w M. S. Z. — pełniącym obowiązki zastępcy dyrektora Biura Finansowo-Ekonomicznego z dniem 23 listopada 1946 r.
- S z u r ó w n a A l e k s a n d r a** starszy rejestrator w M. S. Z. — referendarzem z dniem 1 stycznia 1947 r.
- T u r e k J u l i a n** umysłowy pracownik kontraktowy w M. S. Z. — referendarzem z dniem 1 stycznia 1947 r.
- U s z y c k a M a r i a** prow. referendarz w M. S. Z. — referendarzem z dniem 1 stycznia 1947 r.
- W o j d a t F e l i k s** funkcjonariusz w IX gr. uposażenia w M. S. Z. — starszym rejestratorem z dniem 1 listopada 1946 r., z równoczesnym przydzieleniem do Biura Konsularnego.
- Przyjęci do służby w M.S.Z. z innych resortów:**
- Z m y s ł o w s k i A d a m** podreferendarz w Dyrekcji Okręgu Poczty i Telegrafów w Lublinie — z dniem 1 stycznia 1947 r., z równoczesnym mianowaniem radcą i przydzieleniem do Wydziału Łączności.
- M i a n o w a n i n a s t a n o w i s k a w u r z ę d a c h z a g r a n i c z n y c h:**
- I n ż. A s z E d w a r d** umysłowy pracownik kontraktowy w M. S. Z. — wicekonsulem i kierownikiem Agencji Konsularnej w Damaszku z dniem 1 grudnia 1946 r.
- C h a n a c h o w i c z S t e f a n** umysłowy pracownik kontraktowy w M. S. Z. — wicekonsulem w Konsulacie Generalnym w Kijowie z dniem 15 grudnia 1946 r.
- C z w a r t a c k i E u s t a c h y** wicekonsul w Konsulacie Generalnym R. P. w Paryżu — konsulem z dniem 1 stycznia 1947 r.
- D o b r z a ń s k i L u d w i k** — attache handlowym przy Poselstwie R. P. w Brukseli z dniem 1 listopada 1946 r.
- D u d z i ń s k i R o m a n** — I sekretarzem Ambasady R. P. w Paryżu z dniem 1 grudnia 1946 r., z równoczesnym powierzeniem funkcji doradcy do spraw społecznych; radcą do spraw społecznych w Ambasadzie R. P. w Paryżu z dniem 1 stycznia 1947 r.
- F i n d z i ń s k i T a d e u s z** I sekretarz Poselstwa R. P. w Kopenhadze — I sekretarzem Poselstwa R. P. w Sztokholmie z dniem 1 stycznia 1947 r.
- D r. G e b e r t S t a n i s ł a w** pełniący obowiązki radcy Polskiej Misji Wojskowej w Berlinie — radcą w Polskiej Misji Wojskowej w Berlinie z dniem 1 grudnia 1946 r.
- G u t o w s k i J a n J ó z e f** radca Ministerstwa Żeglugi i Handlu Zagranicznego — radcą handlowym przy Ambasadzie R. P. w Rzymie z dniem 15 stycznia 1947 r.
- G u s t o w s k i L e s z e k** umysłowy pracownik kontraktowy w M. S. Z. — konsulem generalnym i kierownikiem Konsulatu Generalnego R.P. w Amsterdamie z dniem 1 grudnia 1946 r.
- J e l o n e k S t a n i s ł a w J e r z y** — attache handlowym przy Poselstwie R. P. w Hadze.

- Mgr. Kalinowska Michalina prow. referendarz w Ambasadzie R. P. w Waszyngtonie — attaché Ambasady R. P. w Waszyngtonie z dniem 1 lutego 1947 r.
- Kasprzak Czesław umysłowy pracownik kontraktowy w M. S. Z. — II sekretarzem Ambasady R. P. w Moskwie z dniem 1 grudnia 1946 r.
- Konarek Andrzej radca w M. S. Z. — I sekretarzem Ambasady R. P. w Londynie z dniem 1 grudnia 1946 r., z równoczesnym powierzeniem funkcji attaché dla spraw kulturalnych.
- Kuśniewicz Andrzej pełniący obowiązki sekretarza Konsulatu R. P. w Tuluzie — konsulem w Konsulacie R. P. w Strasburgu z dniem 1 grudnia 1946 r., z równoczesnym powierzeniem kierownictwa Konsulatu.
- Lewandowski Tadeusz w Polskiej Misji Wojskowej w Berlinie — radcą w Polskiej Misji Wojskowej w Berlinie z dniem 1 listopada 1946 r.
- Lipowski Zygmunt attaché handlowy przy Ambasadzie R. P. w Moskwie — radcą handlowym przy Ambasadzie R. P. w Moskwie z dniem 1 stycznia 1947 r.
- Marianowicz Antoni umysł. pracownik kontraktowy w Poselstwie R. P. w Brukseli — attaché Poselstwa R. P. w Brukseli z dniem 1 stycznia 1947 r.
- Maksymowicz Stanisław — attaché handlowym przy Ambasadzie R. P. w Paryżu z dniem 1 września 1946 r.
- Meller-Sendler Antoni — attaché w Polskiej Misji Wojskowej w Berlinie z dniem 1 grudnia 1946 r.
- Ogrodziński Przemysław radca Ambasady R. P. w Rzymie — radcą Ambasady R. P. w Paryżu z dniem 1 grudnia 1946 r.
- Pański Jerzy — attaché morskim przy Ambasadzie R. P. w Waszyngtonie, z siedzibą w Nowym Jorku, z dniem 1 lutego 1947 r.
- Panturin Bohdan prowizoryczny naczelnik Wydziału w M. S. Z. — konsulem w Konsulacie Generalnym R. P. w Paryżu z dniem 1 grudnia 1946 r.
- Pawłowski Edward umysł. pracownik kontraktowy w M. S. Z. — konsulem w Konsulacie Generalnym R. P. w Stambule z dniem 1 lutego 1947 r. z równoczesnym powierzeniem kierownictwa tegoż Konsulatu Generalnego.
- Pohoryles Leonard — attaché Ambasady R. P. w Moskwie z dn. 1 października 1946 r. z równoczesnym powierzeniem kierownictwa Wydziału Konsularnego w Ambasadzie R. P. w Moskwie.
- Rechniewski Adam umysłowy pracownik kontraktowy w M. S. Z. — II sekretarzem Poselstwa R. P. w Kopenhadze z dniem 1 stycznia 1947 r.
- Rosenman Leon attaché handlowy przy Poselstwie R. P. w Pradze — radcą handlowym przy Poselstwie R. P. w Pradze z dniem 1 stycznia 1947 r.
- Sobolewski Zygmunt umysłowy pracownik kontraktowy w M. S. Z. — konsulem i kierownikiem Konsulatu R. P. w Luksemburgu z dniem 15 października 1946 r.
- Sokołowski Janusz — wicekonsulem w Konsulacie Generalnym R. P. w Mediolanie z dniem 15 grudnia 1946 r. z równoczesnym powierzeniem obowiązków kierownika Konsulatu Generalnego R. P. do czasu mianowania konsula.
- Sukiennik Jan umysłowy pracownik kontraktowy — attaché Poselstwa R. P. w Kopenhadze z dniem 1 grudnia 1946 r.
- Szeмиński Andrzej II sekretarz Ambasady R. P. w Londynie — I sekretarzem Ambasady R. P. w Londynie z dniem 1 grudnia 1946 r.

Dr. S z e n i c S t a n i s ł a w stały członek Polskiej Misji Wojskowej w Berlinie — radcą w Polskiej Misji Wojskowej w Berlinie z dniem 1 lutego 1947 r.

Dr. S z e w o r s k i A d a m umysłowy pracownik kontraktowy w Ambasadzie R. P. w Paryżu — attaché Ambasady R. P. w Paryżu z dniem 1 stycznia 1947 r.

T e l i g a S t a n i s ł a w zastępca attaché wojskowego przy Ambasadzie R. P. w Londynie — wice konsulem w Konsulacie R. P. w Glasgow z dniem 1 grudnia 1946 r.

W a l l a c h L u d w i k — attaché handlowym przy Poselstwie R. P. w Oslo z zakresem działania, obejmującym Norwegię i Islandię z dniem 15 grudnia 1946 r.

W e l k e r J ó z e f — II sekretarzem Poselstwa R. P. w Meksyku z dniem 1 grudnia 1946 r.

W i k i Ń s k i M i e c z y s ł a w umysłowy pracownik kontraktowy w Poselstwie R. P. w Rio de Janeiro — attaché prasowym w Poselstwie R. P. w Rio de Janeiro z dniem 1 lutego 1947 r.

W i ś n i e w s k i T a d e u s z prowizoryczny sekretarz konsularny w Konsulacie R. P. w Luksemburgu — sekretarzem konsularnym w Konsulacie Generalnym R. P. w Brukseli z dniem 1 stycznia 1947 r.

W i t k o w s k i P i o t r — attaché handlowym przy Konsulacie Generalnym R.P. w Jerozolimie z dniem 1 grudnia 1946 r.

W o j n o w s k i J a n umysłowy pracownik kontraktowy w Ambasadzie R. P. w Rzymie — konsulem w Konsulacie Generalnym R. P. w Mediolanie z dniem 15 stycznia 1947 r. z równoczesnym powierzeniem kierownictwa tegoż Konsulatu Generalnego i upoważnieniem do używania tytułu konsula generalnego.

Inż. W o ł s k i W ł a d y s ł a w — delegatem dla handlu zagranicznego przy Polskiej Misji Wojskowej w Berlinie z dniem 1 stycznia 1947 r.

Ż u ł a w s k i M i o s ł a w pełniący obowiązki attaché prawnego Ambasady R. P. w Paryżu — I sekretarzem Ambasady R. P. w Paryżu z dniem 1 grudnia 1946 r.

Odwołani do Centrali M. S. Z.

B o c h e n e k S t a n i s ł a w I sekretarz Poselstwa R. P. w Sztokholmie z dniem 31 grudnia 1946 r. z równoczesnym mianowaniem radcą i przydzieleniem do dyspozycji Biura Personalnego.

D a ł b o r T a d e u s z pełniący obowiązki radcy emigracyjnego w Ambasadzie R. P. w Paryżu — z dniem 31 grudnia 1946 r. z równoczesnym mianowaniem radcą i przydzieleniem do dyspozycji Biura Personalnego.

D ę b n i c k i K a z i m i e r z II sekretarz Ambasady R. P. w Paryżu — z dniem 1 grudnia 1946 r. z równoczesnym mianowaniem radcą i przydzieleniem do dyspozycji Biura Personalnego.

D w o r k i n E u z e b i u s z I sekretarz Poselstwa R. P. w Meksyku — z dniem 30 listopada 1946 r. z równoczesnym mianowaniem radcą i przydzieleniem do dyspozycji Biura Personalnego.

Dr. F i g ł a r e w i c z A l e k s a n d e r pełniący obowiązki konsula generalnego w Konsulacie Generalnym R. P. w Stambule — z dniem 15 grudnia 1946 r. z równoczesnym mianowaniem radcą i przydzieleniem do dyspozycji Biura Personalnego.

F u k s i e w i c z B e r n a r d pełniący obowiązki inspektora konsularnego w Ambasadzie R. P. w Paryżu — z dn. 30 listopada 1946 r. z równoczesnym mianowaniem radcą i przydzieleniem do dyspozycji Biura Personalnego.

d e H a g e n D ą b r o w s k i E d w a r d II sekretarz Poselstwa R. P. w Hadze — z dniem 30 września 1946 r. z równoczesnym mianowaniem referendarzem w Departamencie Prasy i Informacji.

K o n a r e k A n d r z e j I sekretarz Ambasady R. P. w Belgradzie — z dniem

31 października 1946 r. z równoczesnym mianowaniem radcą i przydzieleniem do dyspozycji Biura Konsularnego.

Dr. **Koнопka Antoni** radca w Polskiej Misji Wojskowej w Berlinie — z dniem 30 listopada 1946 r. z równoczesnym przydzieleniem do dyspozycji Biura Personalnego.

Dr **Libera Kazimierz** konsul generalny w Polskiej Milicji Wojskowej w Berlinie — z dniem 1 marca 1947 r. z równoczesnym mianowaniem radcą i przydzieleniem do dyspozycji Biura Konsularnego.

Łopaliński Bazyli prow. I sekretarz Ambasady R. P. w Ankarze — z dniem 31 grudnia 1946 r. z równoczesnym mianowaniem radcą i przydzieleniem do dyspozycji Biura Personalnego.

Neufeld Tadeusz prow. attaché Ambasady R. P. w Londynie — z dniem 31 stycznia 1947 r. z równoczesnym mianowaniem prow. referendarzem i przydzieleniem do dyspozycji Biura Personalnego.

Okonński Władysław referendarz w Poselstwie R. P. w Pradze — z dniem 31 grudnia 1946 r. z zachowaniem stopnia referendarza i przydzieleniem do Biura Personalnego.

Simiek Rudolf pełniący obowiązki konsula w Konsulacie R. P. w Strasburgu — z dniem 15 listopada 1946 r. z równoczesnym mianowaniem radcą i przydzieleniem do dyspozycji Biura Personalnego.

Sławiński Julian attaché Ambasady R. P. w Waszyngtonie — z dniem 31 stycznia 1947 r. z równoczesnym mianowaniem referendarzem i przydzieleniem do dyspozycji Biura Personalnego.

Suchcicki Marian attaché morki w Waszyngtonie — z dniem 19 stycznia 1947 r. z równoczesnym przydzieleniem do dyspozycji Ministerstwa Żegluga i Handlu Zagranicznego.

Wald Maksymilian attaché handlowy przy Ambasadzie R. P. w Moskwie — z dniem 31 grudnia 1946 r. z równoczesnym oddaniem do dyspozycji Ministerstwa Żegluga i Handlu Zagranicznego.

Winiewicz Józef radca Ambasady R. P. w Londynie — dniem 1 stycznia 1947 r. z równoczesnym mianowaniem radcą i przydzieleniem do dyspozycji Biura Personalnego.

Wiśniewski Tadeusz prow. sekretarz konsularny w Konsulacie Generalnym R. P. w Brukseli — z dniem 31 stycznia 1947 r. z równoczesnym mianowaniem prow. podreferendarzem i przydzieleniem do dyspozycji Biura Personalnego.

Przydzieleni:

Brzechowska Maria referendarz w Wydziale Gospodarczym — do Wydziału Paszportowo-Wizowego z dniem 4 grudnia 1946 r.

Çzaputowicz Maria podreferendarz w Biurze Personalnym — do Departamentu Prasy i Informacji z dniem 1 października 1946 r.

Dalbor Tadeusz radca w dyspozycji Biura Personalnego — do Biura dla spraw repatriacji z dniem 18 stycznia 1947 r.

Drużyna Ludwika podreferendarz w Biurze Personalnym — do Wydziału Łączności z dniem 1 stycznia 1947 r.

Fuksiewicz Bernard radca w dyspozycji Biura Personalnego — do Biura Konsularnego z dniem 1 stycznia 1947 r.

Głowacki Włodzimierz radca w dyspozycji Biura Personalnego — do Wydziału Środkowo-Europejskiego z dniem 2 listopada 1946 r.

Lebiodowa Regina podreferendarz w Biurze Personalnym — do Wydziału Paszportowo - Wizowego z dniem 1 listopada 1946 r.

Dr. **Majchrowicz Anna** referendarz w Biurze Konsularnym — do Gabinetu Ministra z dniem 16 stycznia 1947 r.

Mgr. Nachlik Stanisław radca w Wydziale Zachodniej i Północnej Europy — do Gabinetu Ministra z dniem 20 grudnia 1946 r. z równoczesnym powierzeniem kierownictwa Referatu do Spraw Konferencji Pokojowej, przy zachowaniu stałej funkcji.

Okoński Władysław referendarz w dyspozycji Biura Personalnego — do Wydziału Krajów Zachodniej i Północnej Europy z dniem 7 stycznia 1947 r.

Troszczyński Lucjan naczelnik Wydziału Odbudowy i Administracji — do dyspozycji dyrektora Biura Finansowo-Ekonomicznego z zachowaniem tytułu naczelnika wydziału z dniem 15 stycznia 1947 r.

Upoważnieni do używania tytułu:

Prof. Złotowski Ignacy radca Ambasady R. P. w Waszyngtonie — ministra pełnomocnego w czasie sprawowania obowiązków radcy Ambasady R. P. w Waszyngtonie z dniem 15 listopada 1946 r.

Otrzymali urlop bezpłatny:

Bielińska Halina prowizoryczny radca w M. S. Z. otrzymała przedłużenie urlopu bezpłatnego do dnia 15 lutego 1947 r.

Dębnicki Kazimierz radca w dyspozycji Biura Personalnego — na czas od 1 grudnia 1946 r. do dnia 15 lutego 1947 r.

Hubert Stefan II sekretarz Ambasady R. P. w Bukareszcie — na czas od dnia 16 grudnia 1946 r. do dnia 15 czerwca 1947 r.

Jankowski Edward podreferendarz w M. S. Z. — na czas od dnia 1 grudnia 1946 r. do dnia 30 listopada 1947 r.

Krüger Maria radca na urlopie bezpłatnym, obecnie umysłowy pracownik kontr. w Poselstwie R. P. w Bernie otrzymała przedłużenie urlopu bezpłatnego do dnia 15 lutego 1947 r.

Ludawska Janina referendarz w M. S. Z. — otrzymała przesunięcie urlopu bezpłatnego od dnia 1 grudnia 1946 r. do dnia 30 listopada 1947 r.

Popiel-Machnicka Wanda referendarz, obecnie umysł. pracownik kontr. w Poselstwie R. P. w Sztokholmie otrzymała przedłużenie urlopu bezpłatnego do dnia 31 marca 1947 r.

Radziwiłł Krzysztof radca w M.S.Z. — na czas od dnia 1 listopada 1946 r. do dnia 31 stycznia 1947 r.; od 1 lutego 1947 r. na czas piastowania mandatu poselskiego.

Raczyński Stefan podreferendarz w Biurze Finansowo - Ekonomicznym — na czas od 1 stycznia 1947 r. do dnia 30 czerwca 1947 r.

Wiśniewski Tadeusz prow. podreferendarz w M. S. Z. — na czas od 1 lutego 1947 r. do 31 stycznia 1948 r.

Zmysłowski Adam radca w Wydziale Łączności — na czas od dnia 1 stycznia 1947 r. do dnia 31 grudnia 1947 r.

Przeniesieni w stan spoczynku:

Jaśkiewicz Teofil dyrektor Biura w M. S. Z. — z dniem 31 grudnia 1946 r.

Dr. Kipa Emil radca w M. S. Z. — z dniem 31 grudnia 1946 r.

Dr. Pietrasiński Władysław naczelnik Wydziału w M. S. Z. — z dniem 31 grudnia 1946 r.

Zwolnieni ze służby w M. S. Z.

Buczyński Romuald radca w M.S.Z. z dniem 28 lutego 1947 r. ze zwolnieniem od pełnienia obowiązków służbowych z dniem 20 listopada 1946 r.

Ender Edward konsul generalny w Konsulacie Generalnym R. P. w Mediolanie — z dniem 31 stycznia 1947 r. na własną prośbę.

Krzywicka Irena pełniąca obowiązki attaché konsularnego w Ambasadzie R. P. w Paryżu z dniem 30 listopada 1946 r. na własną prośbę.

Mgr. Litauer Lipiński Kazimierz referendarz w M. S. Z. — z dniem 30 listopada 1946 r. na własną prośbę.

Machcińska Maria prowizoryczny podreferendarz w M. S. Z. — z dniem 15 grudnia 1946 r. na własną prośbę.

Dr. Szelaż Franciszek radca w

M. S. Z. — z dniem 15 listopada 1946 r. na własną prośbę.

Wujek Alfred prow. naczelnik Wydziału w M. S. Z. — z dniem 15 stycznia 1947 r. na własną prośbę.

Zabierowski Wincenty podreferendarz w M. S. Z. — z dniem 30 listopada 1946 r.

Zaleski Paweł radca w M. S. Z. — z dniem 28 lutego 1947 r. ze zwolnieniem od pełnienia obowiązków służbowych z dniem 12 listopada 1946 r.

15.

Odznaczenia.

PD 13/47 z dnia 8 stycznia 1947 r.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej zezwolił na przyjęcie i noszenie odznak zagranicznych następującym osobom:

Orderu bułgarskiego
NARODOWEJ ZASŁUGI CYWILNEJ
wielkiej wstęgi

Rzymowski Wincenty
minister spraw zagranicznych

krzyża komandorskiego z gwiazdą

Modzelewski Zygmunt
podsekretarz stanu w M. S. Z.

Zalewski Edmund
poseł nadzwyczajny i minister pełnomocny
R. P. w Sofi

Olszewski Józef
minister pełnomocny — dyrektor Departamentu Politycznego w M. S. Z.

krzyża komandorskiego

Gubrynowicz Adam
dyrektor Protokołu Dyplomatycznego w
M. S. Z.

Sobierajski Wiesław
naczelnik Wydziału Południowo-Wschodniego w M. S. Z.

Zdrojewski Jerzy
attaché handlowy Poselstwa R. P. w Sofii

krzyża oficerskiego

Troszczyński Lucjan
naczelnik Wydziału Administracji i Odbudowy w M. S. Z.

Sobolewski Piotr
radca w Wydziale Południowo-Wschodnim
w M. S. Z.

Sprostowania

Dz. U. Nr 2, poz. 36. Podział administracyjny Rzeczypospolitej — na str. 10 w spisie powiatów woj. poznańskiego powinno być: 43 Pilski z Piłą.

Dz. U. Nr 3, poz. 50. Przypomnienie przepisów o opłatach stemplowych — na str. 9 druga szpalta wiersz 46 powinno być: na dział II § 15 budżetu dochodów M. S. Z.

Konsulat Generalny R. P. w Tel-Aviv (Dz. U. Nr 3, poz. 55) — Okręg: Dystryktu Lydda i Haifa.

Określenie okręgu konsularnego — Konsulat R. P. w Algerze (Dz. U. Nr 4, poz. 67) ostatni wiersz: zamiast Tunis powinno być Tanger.

Warszawa dnia 31 stycznia 1947 r.

Dyrektor Gabinetu Ministra
(—) **Dr Tadeusz Rakowski.**

Redakcja i Administracja
Ministerstwo Spraw Zagranicznych — Gabinet Ministra — Warszawa, Aleja I Armii W. P. Nr 23.

Recepcyjna forma
MINISTERSTWA
Spraw Zagranicznych

